

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 71.692 van 9 februari 1998
in de zaak A. 76.417/IX-815.**

In zake : Etienne DE WINNE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3

tegen :

de Vlaamse Gemeenschap, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Etienne DE WINNE op 20 november 1997 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van "het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, departement Leefmilieu en Infrastructuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, d.d. 26 september 1997, houdende de aanwijzing van de heer Raf VAN DAMME als afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer van de administratie Wegen en Verkeer, en van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 3 oktober 1997, waarbij dit besluit tot aanwijzing van ir. Raf VAN DAMME als afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer door de Vlaamse Minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bekrachtigd wordt, onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag dat het schorsingsarrest wordt miskend door de gevolgen van de geschorste beslissing niet geheel ongedaan te maken";

Gezien een tweede verzoekschrift dat verzoeker op 20 november 1997 heeft ingediend om bij wijze van voorlopige maatregel te bevelen "dat aan de

tegenpartij verbod wordt opgelegd om de facto een toestand te creëren die in wezen de bevoegdheden van het afdelingshoofd rechtstreeks of onrechtstreeks terug toebedeelt aan de heer VAN DAMME of een ander ambtenaar van gelijke of lagere rang dan de verzoekende partij, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag dat het verbod wordt overtreden";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 15 januari 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 2 februari 1998;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. SMETS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. LAMBERS die, loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor verzoeker en van Advocaat P. DEVERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd W. VAN NOTEN;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker treedt op 1 september 1972 als ingenieur in dienst bij het ministerie van Openbare Werken. Op 1 januari 1990 wordt hij overgedragen naar het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap waar hij op 1 april 1993 wordt bevorderd tot inspecteur-generaal bij de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer en wordt belast met de leiding van het bestuur Werken en Inspectie.

1.2. Door het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (Vlaams personeelsstatuut) worden de ambtenaren ingeschakeld in een nieuwe loopbaanstructuur.

Volgens de overgangsbepalingen van artikel VIII 115 en de bijlage 9 bij dit besluit wordt onder meer de graad van inspecteur-generaal afgeschaft en worden de ambtenaren met die graad die houder zijn van een diploma dat toegang geeft tot de loopbaan van ingenieur ambtshalve benoemd tot de graad "directeur-ingenieur" (rang A2).

Bij besluit van de Vlaamse regering van 19 oktober 1994 wordt verzoeker in uitvoering van het Vlaams personeelsstatuut met ingang van 1 juni 1994 ambtshalve bij wijze van graadverandering benoemd tot directeur-ingenieur.

Aan Raphael VAN DAMME, die voorheen de graad had van hoofdingenieur-directeur (rang 13), wordt dezelfde graadverandering toegekend.

Op 10 januari 1995 dient verzoeker een vernietigingsberoep in tegen dit besluit (zaak A. 61.779/IX-582).

1.3. Intussen wordt verzoeker bij brief van 24 maart 1994 uitgenodigd om zich ter beschikking te stellen voor de functie van afdelingshoofd of staflid. De brief vermeldt dat om de voordracht van de kandidaten "op een professionele manier te ondersteunen een assessment center zal georganiseerd worden".

Verzoeker die zich zowel voor de functie van afdelingshoofd als van staflid beschikbaar stelt, neemt -onder voorbehoud van zijn rechten- aan dit "assessment" deel.

Voor de functie van afdelingshoofd vermeldt het eindrapport van het "assessment" dat het eindgemiddelde van verzoeker "onvoldoende" is en dat hij "er niet in geslaagd is zijn beschikbare managementsvaardigheden in alle situaties effectief in te zetten".

1.4. Bij brief van 6 juni 1994 deelt de secretaris-generaal van het departement Algemene zaken en Financiën aan verzoeker mede dat, op basis van een aanvullend onderzoek, beslist werd dat hij niet wordt opgenomen in de groep van potentiële afdelingshoofden die in aanmerking komen voor de verdere voordracht-procedure.

Op 23 augustus 1994 vraagt verzoeker om mededeling van het verslag van dit aanvullend onderzoek, doch deze vraag blijft, ondanks een herinnerings-schrijven op 15 november 1994, zonder gevolg.

1.5. Nadat de "algemeen coördinator voor de veranderingsprocessen" in een nota van 6 juli 1994 aan

alle personeelsleden van niveau A3 en A2 had meegedeeld dat de aanwijzing van de afdelingshoofden en stafleden pas na het zomerreces zou kunnen gebeuren, wordt met een nota van 15 december 1994 aan de personeelsleden van het departement Leefmilieu en Infrastructuur de "operationalisering van de nieuwe organisatiestructuur en aanwijzing van de afdelingshoofden en stafleden" aangekondigd. Met een brief van 16 december 1994 wordt deze nota ook persoonlijk aan verzoeker ter kennis gebracht. In die brief wordt gesteld "dat, in tegenstelling tot hetgeen kan worden afgeleid uit het schrijven van 24 maart 1994 over de procedure voor de aanwijzingen, het assessment center als zodanig niet is verankerd in het Vlaamse personeelsstatuut en dat het doorlopen ervan momenteel geen voorwaarde is voor de functie van afdelingshoofd of staflid".

1.6. Op 21 december 1994 beslist de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer Raphaël VAN DAMME aan te wijzen tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

Deze aanwijzing wordt bij ministerieel besluit van 23 december 1994 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden bekrachtigd.

Bij verzoekschriften van 28 februari 1995 en 1 maart 1995 vordert verzoeker de schorsing van de tenuitvoerlegging en vernietiging van het besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 21 december 1994 waarbij Raphaël VAN DAMME tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer wordt aangewezen.

Bij arrest nr. 54.190 van 3 juli 1995 wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van die beslissing bevolen op grond van de overweging :

"... dat in het dossier geen enkele reden kan gevonden worden waarom verzoeker, niettegenstaande

het feit dat hij in een zeer recent verleden tot inspecteur-generaal van het bestuur werken en inspectie werd bevorderd, niet bekwaam genoeg bevonden werd om de leiding te voeren over de afdeling wegenbeleid en -beheer die het voormeld bestuur vervangen heeft".

1.7. Op 23 november 1995 beslist de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer, na overleg met de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, dat het besluit van 21 december 1994 tot aanwijzing van Raphael VAN DAMME tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer wordt ingetrokken.

Dit besluit wordt bij ministerieel besluit van 30 november 1995 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bekrachtigd.

Daarop stelt de Raad van State bij arrest nr. 58.186 van 19 februari 1996 vast dat het beroep tot nietigverklaring van het besluit van 21 december 1994 ingevolge het voormeld intrekkingbesluit geen voorwerp meer heeft en dient te worden verworpen.

1.8. Intussen wordt Raphael VAN DAMME bij besluit van de directeur-generaal van de administratie Wegen en Verkeer van 24 november 1995 opnieuw aangewezen tot afdelingshoofd van de afdeling Wegenbeleid en -beheer.

Deze aanwijzing wordt bij ministerieel besluit van 30 november 1995 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bekrachtigd.

Bij arrest nr. 60.584 van 28 juni 1996 wordt door de Raad van State, op vordering van verzoeker, de schorsing van de tenuitvoerlegging bevolen van beide besluiten.

Bij arrest nr. 63.480 van 10 december 1996 worden beide besluiten vernietigd.

1.9. Door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 wordt het Vlaams personeelsstatuut gewijzigd, onder meer wat de aanwijzing van de afdelingshoofden betreft.

Het besluit richt de graad "A2A-afdelingshoofd" op die luidens het nieuwe artikel VIII 76bis, § 1, van het Vlaams Personeelsstatuut uitsluitend bij wege van mandaat wordt begeben.

Volgens het nieuwe artikel 76bis, § 3, van het Vlaams Personeelsstatuut kan alleen de ambtenaar die zowel over de generieke als over de afdelingsspecifieke competenties beschikt tot afdelingshoofd worden aangewezen. Het college van secretarissen-generaal stelt de lijst van de generieke competenties vast. De leidend ambtenaar stelt de afdelingsspecifieke competenties vast in overleg met de secretaris-generaal.

De procedure tot aanwijzing van de afdelingshoofden verloopt als volgt :

- de vereiste generieke competenties van de kandidaten voor de betrekking van afdelingshoofd worden beoordeeld door een interdepartementale commissie van leidend ambtenaren aangeduid door het college van secretarissen-generaal (artikel VIII 76quater, § 1, eerste lid);
- de departementale directieraad stelt per afdeling vast welke van de door de interdepartementale commissie in aanmerking genomen gegadigden in aanmerking komen voor de betrekking van afdelingshoofd; hij houdt daarbij inzonderheid rekening met de afdelingsspecifieke competenties en de mondelinge verdediging van de beleidsvisie (artikel VIII 76quinquies);
- de leidend ambtenaar wijst uit de door de departementale directieraad in aanmerking genomen gegadigden een ambtenaar aan voor de betrekking van afdelingshoofd (artikel VIII 76sexies, § 1, eerste lid);
- de functioneel bevoegde Vlaamse minister neemt de beslissing tot bekrachtiging of niet-bekrachtiging

binnen een termijn van twee maanden na voorlegging van de aanwijzing, zo niet is de aanwijzing van rechtswege bekrachtigd (artikel VIII 76sexies, § 2, tweede lid).

1.10. De voormelde wijzigingen worden omstandig toegelicht in de "dienstmededeling CSG 97/1". Er wordt ook medegedeeld dat 34 afdelingen in het ministerie niet over een titularis afdelingshoofd of afdelingshoofd ad interim beschikken en de Vlaamse minister bevoegd voor Ambtenarenzaken de opdracht heeft gegeven om zo spoedig mogelijk na de inwerkingtreding van het voormeld besluit van 11 maart 1997 "een proces voor de aanwijzing van afdelingshoofden op te starten".

1.11. Ingevolge deze oproep stellen zowel verzoeker als Raphaël VAN DAMME zich kandidaat om te worden aangewezen voor de functie van afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

1.12. Op 9 juni 1997 neemt verzoeker met het oog op de beoordeling van zijn generieke competenties voor de functie van afdelingshoofd deel aan een gedragsgerichte test volgens de "assessment center methode". Deze test, die bestaat uit drie gedragsgerichte proeven en een interview, wordt uitgevoerd door het extern bureau "Quintessence Consulting".

Namens dit bureau oordeelt Kathleen JORIS dat op basis van de resultaten van de potentieel-inschatting geen gunstig advies kan worden verleend.

1.13. Op 28 juni 1997 oordeelt de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren dat verzoeker niet beschikt over de vereiste generieke competenties om een afdeling te leiden.

Deze beslissing wordt bij brief van 7 juli 1997 aan verzoeker ter kennis gebracht.

Bij verzoekschriften van 2 september 1997 vordert verzoeker de schorsing en de nietigverklaring van deze beslissing (zaak A. 75.547/IX-261).

1.14. Intussen had de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren bij beslissing van 10 juni 1997 geoordeeld dat Raphaël VAN DAMME over de generieke competenties voor het leiden van een afdeling beschikt.

Raphaël VAN DAMME was vrijgesteld van het volgen van het "assessment center", aangezien hij, in tegenstelling tot verzoeker, in 1994 met gunstig resultaat aan dergelijke test had deelgenomen.

1.15. Op 27 augustus 1997 oordeelt de departementale directieraad van het departement Leefmilieu en Infrastructuur dat Raphaël VAN DAMME over de afdelings-specifieke competenties voor het leiden van de afdeling wegenbeleid en -beheer beschikt.

1.16. Bij besluit van de leidend ambtenaar van de administratie Wegen en Verkeer van 26 september 1997 wordt Raphaël VAN DAMME aangewezen tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer.

Deze aanwijzing wordt bij ministerieel besluit van 3 oktober 1997 door de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening bekrachtigd en bij nota van 9 oktober 1997 aan de personeelsleden van de afdeling wegenbeleid en -verkeer bekendgemaakt;

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de

aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1.1. Overwegende, wat de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker als eerste middel de schending aanvoert van artikel VIII 76bis tot quater van het besluit van de Vlaamse regering van 24 november 1993 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel (Vlaams personeelsstatuut), zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997, en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat "met de bestreden beslissingen wordt vastgesteld en bekrachtigd dat de heer VAN DAMME voldoet aan de vereiste generieke en afdelingsspecifieke competenties, onder meer op basis van een gedragsgerichte test, en hij wordt aangewezen tot afdelingshoofd nadat de verzoeker als ongeschikt voor de te begeven functie werd geweerd met een besluit van 28 juni 1997", terwijl "die beslissing tot het ongeschikt bevinden van de verzoeker onwettig is, nu de directeur-generaal bij de bepaling voor de kandidaten voor de functie van afdelingshoofd, en derhalve ook bij de aanduiding van een afdelingshoofd en de bekrachtiging hiervan, diende rekening te houden met de potentieelinschatting op basis van de beschikbare informatie over de loopbaan en de elementen die door alle gegadigden -te dezen dus onder meer de verzoeker- werden aangereikt", en terwijl "de 'gedragsgerichte test' op grond waarvan de beoordeling geschiedt en de opvolgende aanduiding en bekrachtiging alle garanties voor een feitelijk juiste beoordeling dient te bieden, en terwijl bij de geschiktheidsbeoordeling alle titels en verdiensten van alle kandidaten in aanmerking moeten

genomen worden, tenzij zij op wettige wijze vooraf ongeschikt worden bevonden".

2.1.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop antwoordt dat wel degelijk met de loopbaan van verzoeker en met de door hem aangereikte elementen rekening werd gehouden bij de interne potentieelinschatting, wat blijkt uit de motieven van de beslissing van 28 juni 1997 zelf, dat het de benoemende overheid niet ten kwade kan worden geduid overeenkomstig de toepasselijke reglementering rekening te hebben gehouden met een extern advies en dat wanneer de door haar ontvangen adviezen tegengesteld of niet concordant zijn, zij het ene advies boven het andere mag verkiezen mits hiervoor een gemotiveerde beoordeling te geven; dat zij daaraan toevoegt enerzijds, dat een vergelijking met het verslag opgesteld door HAY MANAGEMENT CONSULTANTS niet opgaat aangezien dit verslag een test inhield naar de geschiktheid van verzoeker voor een A2-staffunctie en niet voor de functie als afdelingshoofd en, anderzijds, dat verzoeker in 1994 voor de functie van afdelingshoofd ongunstig werd beoordeeld in het eindrapport van het "assessment" uitgevoerd in samenwerking met de Rijks Psychologische Dienst Advies uit Nederland;

2.1.3. Overwegende dat uit het onderzoek van de zaak A. 75.547/IX-261 is gebleken dat het middel waarin verzoeker aanvoert dat de beslissing van de interdepartementale commissie van leidend ambtenaren van 28 juni 1997 werd genomen met schending van artikel VIII 76bis tot quater van het Vlaams personeelsstatuut en van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, als ernstig dient te worden beschouwd; dat derhalve in de huidige stand van de rechtspleging moet worden aangenomen dat ten onrechte werd geoordeeld dat verzoeker niet over de vereiste generieke competenties

beschikt om een afdeling te leiden, en dat zijn kandidatuur om tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer eveneens ten onrechte niet verder in aanmerking werd genomen; dat het middel ernstig is;

2.2.1. Overwegende, wat de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten gestelde voorwaarde betreft, dat verzoeker vooreerst aanvoert dat de bestreden beslissingen het hem onmogelijk maken om tot afdelingshoofd te worden aangesteld, dat hij, die vóór de hervorming van 1994 rang 15 bekleedde, thans wordt geleid door een vroegere ondergeschikte en dat met de uitsluiting ook een publieke vernedering gepaard gaat, daar hij bij zijn personeel wordt geacht niet over de capaciteiten te beschikken om een afdeling te leiden; dat hij voorts aanvoert dat hij, als niet-afdelingshoofd, niet meer kan postuleren voor een A3-betrekking, terwijl hij dit vroeger als inspecteur-generaal wel kon; dat hij er tenslotte op wijst dat een schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit het gunstige gevolg zou hebben dat hij na jaren strijd voor zijn rechten, ook een morele genoegdoening verkrijgt;

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat verzoeker ten onrechte aanneemt dat er een gebonden bevoegdheid was om hem tot afdelingshoofd aan te wijzen, terwijl het hoogstens om een kansverlies gaat, dat het nadeel waarover verzoeker klaagt niet voortvloeit uit de bestreden beslissingen, maar uit de nieuwe regelgeving die werd ingevoerd door het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 en dat het morele nadeel dat verzoeker aanvoert in voorkomend geval door een vernietigingsarrest kan worden hersteld;

2.2.3. Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat verzoeker voorheen leidend ambtenaar was; dat, zoals de Raad van State reeds heeft geoordeeld in

de arresten nr. 54.190 van 3 juli 1995 en nr. 60.584 van 28 juni 1996, het gegeven dat verzoeker voortaan zal moeten werken onder de leiding van een ambtenaar die voordien een hiërarchisch ondergeschikte was, als dermate vernederend kan worden beschouwd dat het morele nadeel dat hieruit voortvloeit niet geheel goed te maken is door een later annulatiearrest; dat het nadeel geenszins alleen het gevolg is van het besluit van de Vlaamse regering van 11 maart 1997 tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut van 24 november 1993, maar rechtstreeks voortvloeit uit de thans bestreden besluiten; dat dienvolgens het bestaan van een risico op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanwezig is;

2.3. Overwegende dat is voldaan aan de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, die moeten zijn vervuld wil een vordering tot schorsing worden toegewezen;

3. Over de vordering tot het opleggen van een dwangsom.

3.1. Overwegende dat verzoeker vraagt een dwangsom op te leggen "(opdat) kan worden vermeden dat de heer VAN DAMME in afwachting van een nieuwe (poging tot) benoeming eens te meer zou worden aangeduid als 'coördinator' of in een andere hoedanigheid die hem de facto -en in weerwil van de eerdere schorsingsarresten- de bevoegdheid van een afdelingshoofd zou toekennen";

3.2. Overwegende dat de verwerende partij betoogt dat de schorsing niet automatisch tot gevolg zou hebben dat de verwerende partij verplicht zou zijn niet meer Raphaël VAN DAMME of een andere ambtenaar van gelijke of lagere rang dan verzoeker aan te wijzen tot afdelingshoofd, en dat a fortiori een eventuele schorsing niet zou kunnen beletten dat de leidend ambtenaar bepaalde taken zou opdragen aan Raphaël VAN DAMME of aan een

andere ambtenaar, gezien de directeur-generaal, bij gebrek aan afdelingshoofd, deze functie niet in al zijn aspecten kan uitoefenen naast zijn eigen functie;

3.3. Overwegende dat het gezag van gewijsde van een arrest waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van een beslissing wordt bevolen er zich niet alleen tegen verzet dat de aangevochten beslissing, in strijd met het schorsingsarrest, toch wordt uitgevoerd, doch ook dat de overheid die schorsing zou omzeilen; dat zulks te dezen niet alleen impliceert dat de beslissing tot aanwijzing van Rafaël VAN DAMME tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer niet kan worden uitgevoerd, maar ook dat die ambtenaar in feite niet mag worden belast met het uitoefenen van de taken die aan die functie zijn verbonden; dat de door verzoeker voorgebrachte stukken genoegzaam aantonen dat Raphaël VAN DAMME, nadat bij 's Raads arresten nr. 60.584 van 3 juli 1995 en nr. 60.584 van 28 juni 1996 de schorsing van de tenuitvoerlegging van zijn aanwijzing tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer bevolen was, taken is blijven uitoefenen die aan de functie van afdelingshoofd verbonden zijn; dat er derhalve gegronde redenen zijn om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden besluiten door middel van een dwangsom te doen naleven;

4. Over de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen.

Overwegende dat de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen in het belang van een goede rechtsbedeling samen met de vordering tot schorsing dient te worden behandeld en afgedaan;

4.1. Overwegende dat verzoeker de Raad van State vraagt de verwerende partij verbod op te leggen "om de

facto een toestand te creëren die in wezen de bevoegdheden van het afdelingshoofd rechtstreeks of onrechtstreeks terug toebedeelt aan de heer VAN DAMME of een andere ambtenaar van gelijke of lagere rang dan de verzoekende partij, en dit onder verbeurte van een dwangsom van 10.000 BEF per dag dat het verbod wordt overtreden";

4.2. Overwegende dat de verwerende partij van oordeel is dat de vordering tot het opleggen van een voorlopige maatregel moet worden verworpen, omdat ook de vordering tot schorsing moet worden verworpen en bovendien, omdat het opleggen van de gevraagde voorlopige maatregel niets aan de schorsing kan toevoegen en omdat de Raad van State zich erdoor de discretionaire bevoegdheid van het bestuur zou aanmatigen;

4.3. Overwegende dat de Raad van State bij wege van een voorlopige maatregel aan verzoeker niet meer kan geven dan wat deze door een vernietigingsarrest zou kunnen bekomen; dat hieruit volgt dat hij geen voorlopige maatregel vermag te bevelen waardoor aan de discretionaire bevoegdheid van de overheid afbreuk wordt gedaan; dat te dezen verzoeker geen annulatiemiddelen aanvoert die, mochten zij gegrond worden bevonden, voor de overheid het verbod zouden inhouden om de bevoegdheden van het afdelingshoofd aan een andere ambtenaar dan verzoeker toe te kennen; dat de vordering tot het bevelen van de door verzoeker gevraagde voorlopige maatregel -en de hieraan gekoppelde vordering tot het opleggen van een dwangsom- derhalve moet worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Bevolen wordt de schorsing van de tenuitvoerlegging van het besluit van de leidend ambtenaar van de administratie Wegen en Verkeer van 26 september 1997 tot aanwijzing van Raphaël VAN DAMME tot afdelingshoofd van de afdeling wegenbeleid en -beheer, alsmede het besluit van 3 oktober 1997 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij die aanwijzing bekrachtigd wordt.

Artikel 2.

Aan de Vlaamse Gemeenschap wordt een dwangsom opgelegd van 10.000 frank per dag van niet-uitvoering van dit arrest, te rekenen vanaf de dag van de betekening van dit arrest tot op de dag van de betekening van het arrest dat uitspraak doet over de grond van de zaak.

Artikel 3.

De vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen wordt verworpen.

Artikel 4.

Dit arrest zal op dezelfde manier als de geschorste besluiten in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op negen februari 1900 achtennegentig,
door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	G. BAETEMAN,	eerste voorzitter van de Raad van State,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
	M. MILOJKOWIC,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. MILOJKOWIC.

G. BAETEMAN.